

S I S T E R U N D E.
Torsdag, 3. august 1944.

Vi minner om Hans Majestet, Kong Haakons fødselsdag idag.

Hitler og Wehrmacht.

Det første store sammenstøt mellom Hitler og Wehrmacht var i desember 1941. Framgangen i Russland var stoppet, Hitler hadde senhøstes tvunget et v. Reichnau til en fullstendig formålsløs storm på Rostov som hadde kostet tyskerne store mengder mennesker og materiell. Den russiske vinter sto for døren og den tyske arme hadde ingen forutsetninger for å møte den. Von Brauhitsch som dengang var den øverste sjef for den tyske krigsmakt, forlangte en total omlegging av krigsføringen. Blandt annet ville han at Finland skulle søke fred og at ingen tyske tropper måtte bindes sør for de Italienske Alper. Selve østfronten ville han trekke radikalt tilbake og forkorte. Von Brauhitsch fikk støtte av 15 av de ledende tyske generaler. Hitler var imot planen og støttet av // og partiet utnevnte han seg selv til øverste militære sjef og fra nu skulle hans "geniale intuisjon" være det ledende strategiske prinsipp. Von Brauhitsch ble avsatt og en rekke av de generaler som hadde støttet v. Brauhitsch ble forflyttet fra fronten til de okkuperte land som f.eks. v. Falkenhorst som dengang hadde kommandoen i Finland. V. Reichnau døde, offisielt bukket han under for strabaserne. Hitler var ikke tilsted ved hans begravelse, men lot seg representere ved v. Rundstedt som umiddelbart etter ble "stillet til disposisjon" sammen med v. Bock.

V. Keitel fortsatte som sjef for hærens overkommando og likeledes fortsatte v. Halder som sjef for generalstabens frass i at han sikkert var blandt de som støttet opp under v. Brauhitsch.

Under offensiven sommeren 1942 gjaldt striden Stalingrad eller Kaukasus, Hitler ville begge deler, Halder og Bock (som i mellomtiden var tatt til nåde) ville ha et enten eller. Hitler satte sin vilje igjennom og v. Halder ble "stillet til disposisjon" september 1942, v. Bock noe senere. V. Halders avgang turde ikke Hitler offentliggjøre før i januar 1943.

Våren 1943 er Hitler i en vanskelig situasjon. Tysklands siste offensive kraft skal utnyttes best mulig. Han selv er den eneste som tror det kan føre til seier. Generalene er lei hans "geniale intuisjoner" som bare koster en mengde mennesker og materiell og fremfor alt er de lei Himmler og partiets innblanding i krigsføringen. I Italia er stemningen ennu dårligere og mere udisiplinert, en åpen revolt mot Muss lini og hele partiapparatet kan ventes hva dag som helst.

Våren 1944 finner v. Rundstedt tiden inne til å ta opp en nøktern militær status over situasjonen og trekke konsekvensene av det, uten hensyn til "geniale intuisjoner" og "forsynets mening". De fleste generaler innser at slaget er tapt og ønsker ikke å fortsette en formålsløs menneskeofring. Jo mere desimert den mannlige tyske befolkning blir idag dess lengere tid vil det ta før Tyskland igjen vil spille en militær rolle.

I Midten av juli kunne ikke Hitler lenger håbe på å stagge sine generaler. Østfronten var brutt totalt sammen, invasjonen var definitivt lykkes, og italiaarmeen kjente bare en marsjretning.

Siden 30. juni 1934 hadde Hitler ikke stått overfor en vanskeligere situasjon og han valgte å løse den på nøyaktig samme måte.

20. juli 1944 var minst like godt forberedt som 30. juni 1934. Hva som egentlig hendte 20. juli er vanskelig å danne seg bilde av. Det er mulig at det har eksistert en mindre organisert gruppe av kuppmakere. I så tilfelle har komplottet vært kjent og helt karlagt av Gestapo på forhånd, kuppmakerne har fått løpe linen ut og er alle blitt tatt på fersk gjerning, og ennu engang er Hitler blitt særbeskyttet av vår herre i form av Gestapo.

Tragedien er denne gang kommet dit hvor generalene i 1918 lot teppet gå for siste akt. Forrige gang var det også noen av keiserens blinde beundrere som ville fortsette til over 12. men forrige gang eksisterte det i Tyskland en slags folkemening, og generalene førte krigen uavhengig av noe parti politi. Folket ville ha fred, og Hindenburg så klart at skulle Tyskland innen overskuelig framtid få revansj, måtte krigen stanses for Tyskland var overrendt av fiendens armeer.

Denne gang eksisterer ingen folkemening, men Hitler og hans partifeller er klar over at alle generaler av betydning nå ønsker å slutte for siste akt. Hitler og hans drabanter vil forlenge tragedien, derfor må generalene vekk. Idag har Himmler og Goebbels all militær og sivil makt, og v. Kluge har fått en SS-mann som vakthund for sine upålitelige høyere offiserer. Karakteristisk nok har Göring som er den eneste utdannede offiser av de 4 store, ikke fått noen politisk maktposisjon, men har fortsatt bare sine vakre titler.

Nyheter fra London onsdag 2. august kl. 18.30.

Tyrkia. Det opplyses idag at Tyrkia har brutt den diplomatiske og økonomiske forbindelse med Tyskland. Den tyrkiske utenriksminister uttalte i den anledning at dette ikke nødvendigvis måtte føre til krig med Tyskland. Det spørsmålet ville avhenge av Tysklands reaksjon på det skritt Tyrkia har tatt.

Finnland. President Ryti er igår gått av som president for Finland, og feldmarskalk Mannerheim er trådt istedet. I begynnelsen av forrige uke hadde finske utsendinger møte med russiske representanter i Stockholm. Sverige formidlet kontakten mellom dem. I slutten av uken ble det holdt et nytt møte, og finnene erklærte seg beredt til å utarbeide forslag til fred hvis Ryti gikk av og Mannerheim dannet ny regjering. Times Stockholm-korrespondent uttalte i dag at i og med presidentskiftet var mulighetene for en fred mellom Finland og Russland større, idet Rytis lofte om fortsatt samarbeide med Tyskland ikke var bindende for hans etterfølger.

Vestfronten. Britiske tropper erobret igår Le Beny-Bocage. Amerikanerne har brutt ut av Cherbourg og kjemper nå i Bretagne og har satt over elva Selune sør for Avranches på flere steder. En del av amerikanerne rykker mot Mont San Michel, den andre delen rykker i retning av Rennes. Samtidig presser de tilbake flankene for det tyske fremspring i midtavsnittet og har tatt tilbake Percy og Tessy. De sluss nå i Vieux. Den britiske framrykking sør for Caumont fortsetter. Siden de allierte gikk iland i Normandie, har over 80.000 tyskere overgitt seg.

Østfronten. Russiske tropper er nå kommet helt fram til Rigabukta og har dermed avskåret 25 tyske divisjoner i Estland og Nord-Latvia fra enhver landveisforbindelse med Øst-Preussen. De hardeste kamper foregår Augustovo-kanalen ved Øst-Preussens grense. I kampene om Kaunas hadde tyskerne over 8000 falne mens 12.000 overga seg. Russerne har ykket inn i Warszawas forstad Praga. Den polske hjemmefront deltar aktivt for å befri byen. I opprensningen mellom Warszawa og Bialystok ble den 27. tyske general tatt til fange på østfronten. Tilfellene ser ut til å være snittsomme!

Italia. 8. arme rykker langsomt og jevnt framover i en halvsirkel sør for Firenze. Motstanden er så innbitt som aldri før, men 8. arme driver de tyske tropper tilbake fra sine sterke forsvarsstillinger.

Det fjerne Østen. Amerikanske tropper har utvidet og forsterket sine nye bruksteder. All japansk motstand på øya Timian er opphørt. 4 byer til på Guan er imtatt.

Statsminister Churchill holdt idag en tale i Underhuset hvor han redegjorde for den almindelige krigssituasjon.

Siste Runde finner å måtte påtale den overhåndtagende servilitet og krypteri som enkelte forretninger og offentlige funksjonærer viser overfor den enkelte tysker. At man utviser almindelig høflighet, er ikke noe å si på, men vi har flere ganger vært vidne til at når forretninger f.eks. har vært fulle av folk, og det er kommet en tysk mann eller kvinne inn, er denne simpelthen blitt ekspedert for det norske publikum.